

димъ таковимъ образомъ Българскъ отъ турското иго, и пр. Тѣй ми казваше Раковски, и ние не можемъ ни да потвърдимъ, ни да опровергаемъ тоя му разказъ. За допълненіе впрочемъ на разказъ-тъ си, Раковски прибави; че по вліятелитѣ по него време Българи въ Букурещъ, были ушь отклонили Братіана отъ тоя му предначертанъ планъ; и той прикхсналъ съ Раковски всѣко сношеніе; въ слѣдствіе на клеветитѣ на тие Българи; даже се распорѣдилъ, за да се той схглѣдва (шпионира) и преслѣдова. Това дотѣгнало на Раковски, и той отишълъ въ Россія. Въ 1867 година впрочемъ, по призованіето ужъ на Българитѣ, той се завърналъ пакъ въ Букурещъ, и му се възложило: да сдѣйствува за да се образуватъ Български Дружини: но понеже тѣй нарѣченитѣ „старитѣ Българи“ не годуваха или не благоволяха къмъ Раковски, то и не можяха да се съставятъ тия Дружини. Това бѣ въ началото на 1867 год.; а презъ октомврія мѣсяца на сжщата година, умрѣ Савва Раковски. По отсетнѣ обаче, и вижда се по висше вдѣхновение: Букурещкитѣ Българи се рѣшили да съставятъ дѣйствително двѣ Дружини съ цѣль: да преминѣтъ Дунавъ-тъ, да не повдигатъ никакъвъ бунтъ, а да чакатъ въ Балканскитѣ гори до втора заповѣдь. Това рѣшеніе на Букурещкитѣ стари Българи бѣше едно отъ най неблагоуразумнитѣ. Тѣ повѣрихъ тия двѣ Дружини на двама български Вѣводи, на Панайота Хитова и на Филипа Тотевъ съ заповѣдь: Панайотъ Хитовъ да премини Дунавъ-тъ при Тутраканъ, а Филипъ Тотевъ — подъ Свищовъ. Съобразно съ тая заповѣдь, тѣ и преминахъ Дунавъ-тъ на 17-й Маія 1867 година. Впрочемъ Митхадъ паша, който по него време бѣше Валія въ Русчукъ, бѣше се извѣстилъ за това имъ приготвюванье и бѣше испратилъ заплѣта и башибозуци да ги разбіятъ. Филипъ Тотевъ, слѣдъ като преминѣ Дунавъ-тъ подъ Свищовъ, бѣшѣ потеглилъ съ Дружината си, за да отиди въ Балканъ-тъ. Но като достигналъ до едно гористо мѣсто близо при селото „Върбовка,“ нападнали го Турцитѣ и се почналъ една страшна битка. Тая битка, спорядъ юначеството и малко много тактиката